

Dokument zasedanja

B9-0229/2021

26.4.2021

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko

v skladu s členom 132(2) Poslovnika

o peti obletnici mirovnega sporazuma v Kolumbiji
(2021/2643(RSP))

**Jordi Solé, Diana Riba i Giner, Ernest Urtasun, Hannah Neumann,
Ignazio Corrao, Bronis Ropé, Benoît Biteau, Francisco Guerreiro**
v imenu skupine Verts/ALE

B9-0229/2021

Resolucija Evropskega parlamenta o peti obletnici mirovnega sporazuma v Kolumbiji (2021/2643(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Kolumbiji, tudi o razmerah na področju človekovih pravic v tej državi, ter resolucij o prejšnjih mirovnih procesih,
- ob upoštevanju končnega sporazuma o končanju oboroženega konflikta in vzpostavitvi stabilnega in trajnega miru, ki so ga 24. novembra 2016 podpisale Revolucionarne oborožene sile Kolumbije – Ljudska vojska (FARC-EP) in nacionalna vlada Kolumbije,
- ob upoštevanju trgovinskega sporazuma med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Kolumbijo in Perujem na drugi strani¹, ki je bil podpisan 26. julija 2012 v Bruslju, in sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Kolumbijo o odpravi vizumske obveznosti za kratkoročno bivanje², ki je bil podpisan 2. decembra 2015,
- ob upoštevanju vzpostavitve posebne jurisdikcije za mir v Kolumbiji,
- ob upoštevanju izjave uradne govorkke Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD) z dne 26. februarja 2021 o Kolumbiji: nasilna dejanja zoper zagovornike človekovih pravic;
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja OZN varnostnemu svetu z dne 26. marca 2021 o misiji OZN za preverjanje v Kolumbiji ter pisma z dne 24. februarja 2021, ki ga je generalni sekretar OZN poslal predsedniku varnostnega sveta,
- ob upoštevanju izjave za javnost, ki jo je varnostni svet OZN 28. januarja 2021 podal o Kolumbiji, in njegovega sporočila za javnost z dne 21. januarja 2021 z naslovom *Special Representative Outlines Priority Areas for Progress in Colombia, as Security Council Members Share Concern over Continuing Deadly Attacks* (Posebni predstavnik je predstavil razvojne prednostne naloge v Kolumbiji, vse članice varnostnega sveta OZN pa so zaskrbljene, ker se smrtonosni napadi nadaljujejo),
- ob upoštevanju izjave posebnega predstavnika generalnega sekretarja OZN za Kolumbijo Carlosa Ruiza Massieuja z dne 21. aprila 2021,
- ob upoštevanju sporočil za javnost misije OZN za preverjanje v Kolumbiji z dne 6. aprila 2021 o četrtnem poročilu generalnega sekretarja OZN varnostnemu svetu o misiji OZN za preverjanje v Kolumbiji in z dne 26. marca 2021 o napadu v Corintu v okraju Cauca,
- ob upoštevanju pripombe uradne govorkke Urada OZN za človekove pravice Liz Throssell z dne 19. februarja 2021 o kolumbijski preiskavi pokolov za statistiko

¹ UL L 354, 21.12.2012, str. 3.

² UL L 333, 19.12.2015, str. 3.

(škandal *Falsos Positivos*) med oboroženim konfliktom in izjave Urada OZN za človekove pravice z dne 15. decembra 2020 z naslovom *Bachelet urges Colombia to improve protection amid heightened violence in remote areas* (Michelle Bachelet poziva Kolumbijo, naj glede na povečanje nasilja na oddaljenih območjih izboljša zaščito),

- ob upoštevanju sklepov dvodnevne virtualnega obiska namestnice generalnega sekretarja OZN Amine Mohammed v Kolumbiji z dne 30. oktobra 2020 o ženskah kot gonilni sili za graditev miru v Kolumbiji,
 - ob upoštevanju verbalne note stalne misije Kolumbije pri uradu OZN v Ženevi uradu visoke komisarke OZN za človekove pravice z dne 29. januarja 2021,
 - ob upoštevanju poročila visoke komisarke OZN za človekove pravice z dne 8. maja 2020 o stanju na področju človekovih pravic v Kolumbiji,
 - ob upoštevanju sklepnih ugotovitev odbora OZN za odpravo diskriminacije žensk z dne 14. marca 2019 o 9. rednem poročilu Kolumbije,
 - ob upoštevanju sklepnih ugotovitev odbora OZN za odpravo rasne diskriminacije z dne 22. januarja 2020 o združenih (št. 17 do 19) rednih poročilih Kolumbije,
 - ob upoštevanju, da je bila Nobelova nagrada za mir za leto 2016 podeljena kolumbijskemu predsedniku Juanu Manuelu Santosu, in sicer za njegova neutrudna prizadevanja za končanje več kot 50-letne državljanske vojne v državi, zaradi katere je življenje izgubilo vsaj 220.000 Kolumbijcev, skoraj šest milijonov oseb pa je bilo razseljenih,
 - ob upoštevanju regionalnega sporazuma o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v Latinski Ameriki in na Karibih, ki je bil 4. marca 2018 podpisan v Escazúju v Kostariki,
 - ob upoštevanju člena 132(2) Poslovnika,
- A. ker je končni sporazum o končanju oboroženega konflikta in vzpostavitvi stabilnega in trajnega miru („mirovni sporazum“), ki so ga 24. novembra 2016 podpisale vlada Kolumbije in Revolucionarne oborožene sile Kolumbije – Ljudska vojska (FARC-EP), pomemben mejnik za izgradnjo stabilnega, vključujočega in trajnega miru v Kolumbiji; ker so v sporazumu vse žrtve konflikta priznane ne le kot žrtve, temveč tudi in predvsem kot državljani, ki imajo pravice, zlasti pravico, da sodelujejo pri odkrivanju resnice, in do odškodnine za škodo, ki so jo utrpeli v oboroženem, družbenem in političnem konfliktu;
- B. ker v Kolumbiji tudi pet let po začetku izvajanja mirovnega sporazuma še vedno vlada nasilje pretresljivih razsežnosti, vključno z uboji družbenih voditeljev, izolacijo in prisilnimi selitvami; ker se je proces, ki je predstavljal veliko in zgodovinsko priložnost za Kolumbijo, glede nekaterih ključnih točk znašel v slepi ulici, kar je skrb vzbujajoče;
- C. ker se s sistemom tranzicijske pravičnosti, ki je bil vzpostavljen z mirovnim sporazumom, še naprej dosega napredek pri odkrivanju resnice ter zagotavljanju pravice

in odškodnin žrtvam vseh strani v več desetletij trajajočem oboroženem konfliktu v Kolumbiji, da se zagotovi, da se konflikt ne bo ponovil; ker je kolumbijska posebna jurisdikcija za mir v teh nekaj letih, odkar je začela delovati, začela sprejemati ukrepe, s katerimi želi preprečiti, da bi hude kršitve človekovih pravic in zlorabe, storjene med oboroženim konfliktom, ostale nekaznovane, ter zagotoviti, da žrtve prejmejo odškodnino in nadomestilo za te kršitve; ker se dosega napredek pri vzpostavljanju stalnega in tekočega dialoga z voditelji domorodnih skupnosti;

- D. ker so okoljevarstveniki in zagovorniki človekovih pravic še vedno v posebej težkem položaju, zlasti tisti, ki skušajo zemljišča obvarovati pred kmetijsko-industrijskimi in rudarskimi projekti; ker je Kolumbija za okoljevarstvenike, zagovornike varstva zemljišč in človekovih pravic trenutno najnevarnejša država na svetu, saj je bilo leta 2020 tam zabeleženih 177 ubojev zagovornikov človekovih pravic in okoljevarstvenikov, kar je 53 % vseh tovrstnih ubojev na svetovni ravni;
- E. ker nekaznovanje ostaja pravilo in ker pred uboji v spletu in drugje pogosto potekajo agresivne kampanje blatenja, katerih namen je diskreditirati delo okoljevarstvenikov in zagovornikov človekovih pravic; ker obstaja temeljno neravnovesje med odgovornostmi in dejavnostmi podjetij, vlagateljev in lokalnih organov ter pravicami skupnosti, vključno s pravico, da so o predlaganih projektih obveščeni in jih lahko zavrnejo; ker v razmerah, ko podnebne spremembe in dramatična izguba biotske raznovrstnosti resno ogrožajo varnost svetovne preskrbe s hrano, domorodne skupnosti pa imajo ključno vlogo pri trajnostnem upravljanju z naravo, zagovorniki pravic domorodnih ljudstev ostajajo še posebej pogosta tarča;
- F. ker so družbene voditeljice ter okoljevarstvenice in zagovornice človekovih pravic še posebej izpostavljene nasilju v državi, pri čemer je bil pri celovitem programu za zaščitne ukrepe za družbene voditeljice in zagovornice človekovih pravic dosežen izredno majhen napredek; ker je posebni forum o enakosti spolov decembra 2020 poročal, da deset od njegovih 16 članov ni imelo zagotovljene varnosti in zaščite, da bi lahko opravljali svoje vodstvene naloge;
- G. ker je iz četrletnega poročila generalnega sekretarja OZN varnostnemu svetu o misiji OZN za preverjanje v Kolumbiji razvidno, da je pet prednostnih nalog za celovito izvajanje mirovnega sporazuma v letu 2021 (ob upoštevanju, da se vzajemno krepijo): zaščita in varnost nekdanjih borcev, skupnosti, ki so bile prizadete zaradi konflikta, in družbenih voditeljev, trajnost procesa ponovnega vključevanja, utrjevanje integrirane prisotnosti države na konfliktnih območjih, krepitev konstruktivnega dialoga med stranema in krepitev pogojev za spravo;
- H. ker se morajo nekdanji borci še vedno preseliti, da ostanejo varni, in ker se z grožnjami soočajo tudi njihovi sorodniki, zlasti partnerji in otroci, za katere ne obstajajo posebni podporni mehanizmi; ker je bilo od sklenitve mirovnega sporazuma ubitih 262 nekdanjih borcev, od tega sedem žensk, nadaljnjih 59 borcev je bilo tarča poskusov umora, 21 pa jih je izginilo; ker so mladi nekdanji borci in mladi člani skupnosti, ki so bile prizadete zaradi konflikta, še vedno posebej pogosto žrtve nasilja in ker je bilo 18 % nekdanjih borcev, ki so bili ubiti od sklenitve mirovnega sporazuma, mlajših od 29 let;

- I. ker je posebna jurisdikcija za mir januarja 2021 svetovalca predsednika za stabilizacijo in utrjevanje miru kot predsednika tehničnega odbora za varnost in zaščito ponovno pozvala, naj predloži strateški načrt za varnost in zaščito nekdanjih borcev, ter izrazila zaskrbljenost nad tem, da so ukrepi vlade in državnih organov za zaščito nekdanjih borcev nezadostni in le deloma usklajeni; ker je svetovalec predsednika za stabilizacijo in utrjevanje miru ta strateški načrt marca 2021 predložil poddirektoratu oddelka za nacionalno zaščito, da bi politična stranka *Comunes* nanj podala pripombe;
- J. ker se nekdanje borke FARC-EP in članice stranke *Comunes* še vedno soočajo z varnostnimi izzivi; ker so bili v sklopu mehanizmov varnostnih jamstev, vzpostavljenih z mirovnim sporazumom, ustanovljeni odbori, katerih naloga je priprava priporočil v zvezi z enakostjo spolov; ker so ti odbori bistveni za obravnavanje tveganj, s katerimi se soočajo ženske, in za krepitev institucionalnih zmogljivosti na področju enakosti spolov;
- K. ker je koncentracija nasilja v nekaterih regijah posledica omejene prisotnosti države, tj. pomanjkanja javnih socialnih storitev, ter manjšega zaupanja med skupnostmi in institucijami, visoke stopnje revščine ter vse večjega števila nezakonitih oboroženih skupin in kriminalnih združb, ki med seboj bijejo boj za prevlado v nezakonitem gospodarstvu;
- L. ker se kolumbijska vlada na varnostne izzive, s katerimi se soočajo nekdanji borci, odziva predvsem tako, da zadevna območja militarizira in v bližino nekdanjih območij za usposabljanje in ponovno vključevanje zaradi varnosti preventivno napotuje vojaške in policijske enote; ker varnost zunaj nekdanjih območij za usposabljanje in ponovno vključevanje ostaja izziv;
- M. ker EU in Kolumbija v skladu z memorandumom o soglasju z dne 28. novembra 2009 politične odnose negujeta prek dialoga, ki temelji na medsebojnem spoštovanju, od leta 2009 pa poteka tudi ločen politični dialog, osredotočen na človekove pravice; ker EU in Kolumbija od leta 2013 tesno sodelujeta na gospodarskem in trgovinskem področju v okviru trgovinskega sporazuma med Kolumbijo in Perujem ter EU in njenimi državami članicami, ki vsebuje določbo o človekovih pravicah (člen 1), predvsem pa poglavje o trgovini in trajnostnem razvoju;
- N. ker ima civilna družba bistveno vlogo v mirovnem procesu, saj združuje organizacije za varstvo človekovih pravic, združenja žensk, podeželske skupnosti, afriško-kolumbijske skupnosti ter domorodne skupine, ki so pripravili številne pobude in predloge na lokalni, regionalni in nacionalni ravni;
1. izraža močno podporo izvajanju mirovnega sporazuma ter izgradnji stabilnega in trajnega miru v Kolumbiji; poudarja, da je uspešno izvajanje mirovnega sporazuma ključna prednostna naloga ne le za Kolumbijo, temveč tudi za Evropsko unijo in mednarodno skupnost na splošno;
 2. najostreje obsoja vse trpljenje, ki ga je konflikt povzročil, in poudarja, da bo polno izvajanje mirovnega sporazuma znatno prispevalo k temu, da bodo imele žrtve konflikta pravico do polne, dejanske in pravične odškodnine za utrpelo telesno, duševno in materialno škodo, ter k temu, da se takšni dogodki nikoli več ne bodo ponovili;

3. priznava velika politična prizadevanja, realizem in vztrajnost, ki sta jih pokazali kolumbijska vlada in skupina FARC-EP pri zblíževanju svojih nasprotujočih si stališč in postopnem oblikovanju kompromisa, na podlagi katerega je lahko bil sklenjen mirovni sporazum;
4. je zaskrbljen zaradi ogromnih izzivov, povezanih z varstvom človekovih pravic v Kolumbiji, in je zgrožen nad izjemno visoko stopnjo nasilja v Kolumbiji, leta 2020 je bilo namreč 53 % vseh okoljevarstvenikov in zagovornikov človekovih pravic, ki so bili ubiti na svetovni ravni, ubitih prav tam;
5. ponovno poziva kolumbijski politični sistem in institucije, naj v celoti in stalno spoštujejo človekove pravice, ter poziva k zaščiti vseh, ki branijo človekove pravice v Kolumbiji, ter k spoštovanju pravice do svobode združevanja in mirnih demonstracij;
6. opozarja, da je Kolumbija druga najbolj biotsko raznovrstna država na svetu; je zgrožen nad tem, da se okoljski aktivisti zgolj zato, ker se mirno zavzemajo za varstvo okolja, še vedno soočajo z diskriminacijo, so se prisiljeni preseliti in so žrtve nasilnih napadov, pogosto tudi ubojev; je zlasti zaskrbljen zaradi velike negotovosti, s katero se soočajo okoljevarstveniki in njihove družine, zlasti med pandemijo covida-19, med katero državni ukrepi niso pozitivno vplivali na zagotavljanje njihovega preživetja in blaginje; poziva kolumbijsko vlado, naj nujno zagotovi zaščito okoljevarstvenikov in v ta namen ratificira sporazum iz Escazúja; poziva zlasti Komisijo, naj v podporo sporazumu iz Escazúja oblikuje program, ki bo med drugim Kolumbiji pomagal pri ratifikaciji in izvajanju tega sporazuma, civilni družbi pa pri sodelovanju pri sporazumu in prispevanju k njegovemu izvajanju, ter podpiral prostovoljni sklad, ustanovljen v okviru tega sporazuma;
7. obžaluje, da se kolumbijska vlada na varnostne izzive, s katerimi se soočajo družbeni voditelji, okoljevarstveniki in zagovorniki človekovih pravic, nekdanji borci in lokalno prebivalstvo na splošno, odziva predvsem tako, da zadevna območja militarizira in v bližino nekdanjih območij za usposabljanje in ponovno vključevanje zaradi varnosti preventivno napotuje vojaške in policijske enote; kolumbijsko vlado v zvezi s tem poziva, naj daje prednost okrepljenemu dialogu z lokalnimi skupnostmi ter sprejme nujne ukrepe, da bo preprečila, da bi prišlo do novih žrtev, med drugim tako, da izvaja razvojne programe mirovnega sporazuma, kot so teritorialno usmerjeni razvojni načrti in nacionalni program za nadomestitev nezakonito uporabljenih poljščin, v katerih bi bilo treba dajati prednost prisotnosti državnih civilnih institucij, ne pa večji militarizaciji v regijah;
8. poudarja, da omejena prisotnost države v nekaterih regijah, kar je več desetletij trajajoči konflikt utrdil in omogočil, v povezavi z manjšim zaupanjem med skupnostmi in institucijami prispeva k temu, da se nasilje nadaljuje; poudarja, da se začenjajo skupnosti in institucije prek različnih programov mirovnega sporazuma zblíževati, da bi dosegle napredek na področju miru, razvoja in pravne države, zlasti v regijah, ki jih je konflikt v preteklosti prizadel;
9. poziva Nacionalno osvobodilno vojsko (ELN), naj konča konflikte in kršitve ter se trdno, odločno in nemudoma zaveže k miru v Kolumbiji; poziva ELN, naj hkrati začne

pogajanja s kolumbijsko vlado in se organizira po zgledu FARC-EP;

10. izraža polno podporo sistemu tranzicijske pravičnosti ter mandatu in delu treh sestavnih delov celovitega sistema za resnico, pravico, odškodnine in preprečitev ponovitve konflikta, ki se ne soočajo le z izzivi, ki izhajajo iz njihovih kompleksnih nalog, temveč tudi z dejanji nezakonitih oboroženih akterjev, ki ovirajo njihovo pomembno delo; pozdravlja vse ukrepe, ki so bili sprejeti v okviru teh treh sestavnih delov celovitega sistema in katerih cilj je ustvariti prihodnost, v središču katere bo graditev miru; poziva podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj še naprej izražajo podporo delu posebne jurisdikcije za mir, enote za iskanje pogošenih oseb in komisije za resnico ter jih spodbujajo, da kljub številnim izzivom, s katerimi se soočajo, delujejo s skupnimi močmi; je pa še vedno zaskrbljen zaradi zamud pri izvajanju zakonodaje in sprejemanju sprememb na področju sodstva, ki so že bile dogovorjene, vključno z mirovnim sporazumom in posebno jurisdikcijo za mir;
11. poudarja ključno vlogo posebne preiskovalne enote urada generalnega državnega tožilca pri pregonu storilcev in idejnih snovalcev kaznivih dejanj zoper nekdanje borce in družbene voditelje, v boju proti nekaznovanju in pri zagotavljanju, da se konflikt ne bo ponovil; poziva kolumbijsko vlado in urad generalnega državnega tožilca, naj enoti zagotovita potrebno podporo in sredstva, vključno z dodatnimi zmogljivostmi na lokalni ravni, da bo lahko izpolnjevala svoje naloge;
12. obžaluje, da se mirovni sporazum na splošno ne izvaja v zadovoljivi meri, zaradi česar se že obstoječe politične in socialne razlike v državi še dodatno poglobljajo; poziva kolumbijsko vlado, naj izvajanje vseh poglavij sporazuma pospeši in ga opredeli kot prednostno nalogo; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bilo doslej izvedenih le približno 30 % določb mirovnega sporazuma, 20 % njegovih določb pa se niti ni poskusilo izvesti;
13. poziva podpredsednika/visokega predstavnika, posebnega odposlanca za mir v Kolumbiji, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj še naprej vršijo pritisk na kolumbijsko vlado in še naprej pozivajo k celovitemu izvajanju mirovnega sporazuma, napredku pri preiskovanju kriminalnih struktur, odgovornih za napade na družbene voditelje in zagovornike človekovih pravic, ter k izvajanju jamstev in preventivnih varnostnih ukrepov, vključno z izpolnitvijo naloge komisije za nacionalno varnost in posebne preiskovalne enote v zvezi z razbitjem naslednic paravojaških skupin;
14. želi spomniti, da odločno podpira vse zagovornike človekovih pravic in okoljevarstvenike v Kolumbiji ter njihovo delo; poziva delegacijo EU in predstavništva držav članic v državi, naj civilno družbo še bolj podpirajo pri njenih stikih s kolumbijskimi oblastmi in naj z vsemi razpoložljivimi instrumenti še bolj podpirajo delo zagovornikov človekovih pravic in okoljevarstvenikov ter po potrebi olajšajo izdajo nujnih vizumov in jim zagotovijo začasno zatočišče v državah članicah EU;
15. izraža zaskrbljenost, ker se mirovni sporazum le počasi izvaja, zlasti njegovi socialno-ekonomski vidiki, vključno s pomembnim poglavjem o celoviti reformi podeželja, v zvezi s katerim je bil izveden najmanjši delež določb od vseh poglavij – zgolj 4 % v

petih letih; nadalje izraža zaskrbljenost, ker na splošno ni napredka pri sprejemanju javnih politik in izvajanju zakonodaje za razbitje nezakonitih oboroženih skupin, kriminalnih združb in njihovih podpornih mrež;

16. je še posebej zaskrbljen, ker se je herbicid glifosat ponovno začel uporabljati za škropljenje nedovoljenih poljščin iz zraka, in svari pred zelo velikim zdravstvenim in okoljskim tveganjem, povezanim s škropljenjem z glifosatom; poleg tega poudarja, da škropljenje z glifosatom pomeni kršitev mirovnega sporazuma; opozarja, da je kolumbijsko ustavno sodišče leta 2014, potem ko je Svetovna zdravstvena organizacija glifosat opredelila kot herbicid, ki lahko povzroči raka pri ljudeh, odredilo, da se ne sme več uporabljati za škropljenje iz zraka; poudarja, da uporaba glifosata pomembno vpliva na celotno kmetijstvo, ne le na polja koke, saj ta pesticid pronica v tla in vodne vire; poudarja, da lahko njegovi številni negativni učinki na zdravje ljudi v povezavi s katastrofalno izgubo prehrabnih poljščin in sredstev za preživljanje privedejo do humanitarne krize, ki bo prizadela številne kmete, ne le tiste, ki pridelujejo koko, in povzroči nadaljnje razseljevanje, saj družine prehrabnih poljščin ne morejo gojiti na kontaminiranih tleh;
17. je zlasti zgrožen nad tem, da je stopnja izvajanja pobud s področja enakosti spolov in etnične pripadnosti zelo nizka, saj je bilo izvedenih le 10 % politik s področja enakosti spolov, pri 80 % določb pobud s področja etnične pripadnosti pa je bil dosežen le zelo omejen napredek;
18. poudarja, da je nasilje na podlagi spola trdovratna težava, ki spodkopava pomembno delo zagovornic človekovih pravic in okoljevarstvenic, delo družbenih voditeljic in ponovno vključevanje nekdanjih bork, pa tudi dostojanstvo kolumbijskih žensk na splošno; obžaluje, da lokalne oblasti kljub institucionalnim prizadevanjem še vedno skušajo doseči, da se žrtve pobotajo s storilci, kar ogroža dostop žrtev do celovite pomoči, vključno z dostopom do pravnega varstva, in normalizira nasilje v njihovih skupnostih; poudarja, da je bistveno, da se celovit program za zaščitne ukrepe za družbene voditeljice in zagovornice človekovih pravic ustrezno izvaja, da bodo lahko družbene voditeljice in zagovornice človekovih pravic še naprej igrale ključno vlogo pri prizadevanjih za graditev miru; je zaskrbljen, ker se osebe LGBTI zaradi stigmatizacije in diskriminacije še vedno soočajo z izzivi pri dostopanju do storitev, povezanih s spolnim nasiljem in nasiljem na podlagi spola;
19. je zaskrbljen, ker imajo etnične skupnosti v več regijah še vedno akutne težave z varnostjo, med drugim zaradi nasilja nad domorodnimi in afriško-kolumbijskimi družbenimi voditelji, zagovorniki človekovih pravic in okoljevarstveniki ter nekdanjimi borci; ker so po podatkih Urada OZN za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA) grožnje nezakonitih oboroženih akterjev samo v okraju Chocó privedle do tega, da 9352 oseb ne zapusti svojega doma, 486 drugih civilistov pa se je bilo prisiljenih preseliti; je zgrožen nad tem, da se še vedno uporabljajo protipehotne mine, posledice česar na svojih ozemljih še posebej občutijo pripadniki domorodnega ljudstva Emberá;
20. izraža posebno zaskrbljenost zaradi položaja domorodne skupnosti Awá in nasilnih dejanj, ki so jim bila izpostavljena njena ljudstva v okraju Nariño in so se med pandemijo COVID-19 še povečala; opozarja, da je v poglavju mirovnega sporazuma o etničnih vprašanjih izrecno določeno, da ljudstvu Awá kot skupnosti pripadajo

prednostne pravice; zato poziva k okrepitvi varnostnih ureditev za pripadnike ljudstva Awá, kolumbijsko vlado pa poziva, naj izvede nujno potrebne socialne naložbe v okraj Nariño na pacifiški obali, zlasti domorodne skupnosti, in naj spoštuje odločbe ustavnega sodišča št. 620/2017, 174/2011 in 004/2009, glede na to, da je že večkrat priznala, da je domorodno ljudstvo Awá eno od ljudstev, katerih preživetje in fizični obstoj sta ogrožena;

21. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj prednostno podpirajo ukrepe, med drugim finančno, za pospešitev izvajanja mirovnega sporazuma, pri čemer naj bo poseben poudarek na vidiku spola ter vključevanju domorodnih ljudstev, podeželskih skupnosti in afriško-kolumbijskih skupnosti; poziva kolumbijsko vlado, naj nujno okrepi svojo institucionalno zmogljivost na področju enakosti spolov in vključevanja domorodnih ljudstev, podeželskih skupnosti in afriško-kolumbijskih skupnosti, med drugim tako, da v okviru nacionalne politike ponovnega vključevanja sprejme in izvaja posebne strategije za zaščito žensk, ki so nekdanje borke, saj je to nujno za spoprijemanje s specifičnimi varnostnimi tveganji, s katerimi se soočajo;
22. poziva kolumbijsko vlado, naj v celoti in resno sodeluje z različnimi mehanizmi OZN, da bi ublažila resno in trdovratno krizo na področju človekovih pravic, ter hitreje izvaja priporočila, ki jih je posebni poročevalec OZN podal po svojem obisku v državi leta 2019, pa tudi priporočila EU in njenih držav članic v zvezi z zadnjim splošnim rednim pregledom;
23. ponovno potrjuje, da je pripravljen nuditi vso možno pomoč in tako podpreti izvajanje končnega mirovnega sporazuma; ponovno poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice, naj v ta namen zagotovijo ustrezno in pregledno financiranje, tudi prek instrumenta za sosedstvo ter razvojno in mednarodno sodelovanje (NDICI), naj nudijo podporo v fazi po konfliktu, tako da zagotovijo predhodne ocene učinka na človekove pravice, parlamentarni nadzor, odgovornost in vključevanje organizacij civilne družbe; poudarja, da bi morale imeti lokalne skupnosti in organizacije civilne družbe neposreden dostop do tega financiranja, da bi lahko ukrepale v skladu s prednostnimi nalogami, ki so jih žrtve določile v zvezi z resnico, pravico in odškodninami ter jamstvi, da se konflikt ne bo ponovil, da se doseže stabilen in trajen mir; ponovno poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo Evropski parlament polno vključen v nadzor sredstev, namenjenih Kolumbiji in mirovnemu procesu;
24. poziva EU in njene države članice, naj na prihajajočem zasedanju Sveta OZN za človekove pravice, varnostnega sveta OZN in drugih večstranskih političnih forumov prevzamejo vodilno vlogo, da bo vzpostavljen mehanizem za spremljanje hudih kršitev človekovih pravic in poročanje o njih ter mirovni sporazum, ki bi moral biti že zdavnaj vzpostavljen; poziva EU in njene države članice, naj poskrbijo, da bodo izvajanje mirovnega sporazuma spremljali mednarodni opazovalci, in poziva, naj se mandat posebnega odposlanca za mir v Kolumbiji podaljša;
25. poudarja, da je ob začetku petega leta izvajanja mirovnega sporazuma bistveno, da strani sodelujeta v političnem in tehničnem dialogu, da bosta lahko premagali prihodnje izzive; poziva podpisnici sporazuma, naj tudi v prihodnje izkazujejo močno predanost in sodelujeta, da bosta dosegli napredek pri izvajanju; pozdravlja trdoživost Kolumbijcev, ki živijo na konfliktnih območjih in še vedno čakajo na izpolnitev obljube o miru;

26. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsedniku Komisije/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, Evro-latinskoameriški parlamentarni skupščini ter vladi in kongresu Republike Kolumbije.